

תל - אביב

התובעים : 1 . xxx (להלן : "האם")
2 . xxx (להלן : "הקטינה")
3 . xxx (להלן : "הקטין")
הקטינים ע"י האם התובעת מס' 1 וכולם
ע"י עו"ד אריה סוכובולסקי
מרח' יבנה 15, תל-אביב
טל : 03-5663222 פקס : 03-5604914

- נגד -

הנתבעים : 1 . כבוד השופט סגלית אופק
בית המשפט לענייני משפחה ברמת גן
2 . מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות המדינה
רחוב הנרייטה סאלד 1, תל אביב
3 . יחידת הסיוע שליד ביהמ"ש למשפחה

כתב תביעה

מהות התביעה : נזקי גוף ונזק נפשי צו למניעת הנסיעה של הקטין לחו"ל
הסעד : ₪ 830,000 צו למניעת הנסיעה של קטין לחו"ל
עילת התביעה : עוולת רשלנות, עוולת הפרת חובה חקוקה

מבוא

1. עילתה של תביעה זו, הינה עוולת רשלנות והפר חובה חקוקה, של הנתבעת מס' 1, בהחלטות שנתנה בעניין התובעים. בתוקף תפקידה כשופטת בבית המשפט לענייני משפחה בתל-אביב, ושל הנתבעת 2 מתוקף אחריותה כמעבידה וכשולחת, למעשי הנתבעים 1 ו-3.
2. התובעת מס' 2 הינה קטינה (להלן - "הקטינה"). התובע מס' 3 הינו קטין (להלן - "הקטין") והינם ילדיה של התובעת מס' 1. הקטינים מיוצגים ע"י אימם, התובעת מס' 1, ושלושתם

יהיו מיוצגים בתביעה זו ע"י עו"ד אריה סוכובולסקי, שמענו למשלוח כתבי-דין הינו כמפורט לעיל.

3. התובעת מס' 1 הינה אם הקטינים (להלן – "האם"), אשר ניהלה לפני שנים רבות מערכת יחסים עם אזרח ותושב ארה"ב, בשם xxx (להלן – "האב"). התובעת נפרדה מהאב במהלך ההיריון של הקטין עקב אירוע אלימות, ומעולם לא התגוררה עמו תחת קורת גג אחת. במסגרת מערכת היחסים הנ"ל שהיו לה עם האב, יחסים מחוץ למסגרת הנישואין, נכנסה התובעת להריון, נולד הקטין xxx יליד 2001 ונולדה הקטינה xxx ילידת 2007. האב גר דרך קבע בארה"ב ומגיע מידי פעם לביקורים בישראל. האם הינה ההורה המשמורן של הקטינים ומתגוררת עמם דרך קבע בישראל.

4. הקטינה, וזאת כתוצאה מהחלטות רשלניות של כבוד השופטת סגלית אופק, אשר חשפו את הקטינה רכת השנים לאירועי סטרס קשים וטראומתיים, החלטות בית המשפט ניתנו בניגוד לדעת מומחים ואנשי המקצוע אשר מינה בית המשפט עצמו, ואשר המליצו על מפגשים בין האב לקטינים, אך ורק במרכז קשר. האם התנגדה להחלטות בית המשפט, והגישה הליכים אין ספור, להחזרת המפגשים למרכז קשר, כמו גם הגישה צווי מניעה לעצירת הנסיעות הכפויות לחו"ל מחוץ למרכז קשר. התובעת תטען כי הנתבעת מס' 1 והנתבעות 2-3 התרשלו באופן מתן החלטות בניגוד למומחי בית משפט, חוות דעת ותסקירים הקיימים בתיק בית המשפט. קיים קשר סיבתי בין ההתרשלות הנ"ל, לבין התפרצות מחלת האובססיב קומפולסיב דיסאורדר הקרויה בקיצור אוסידי, כפי שנפסק במקרה אחר שבו, פעולת הרשות הרשלנית גרמה לפריצת מחלה אצל התובע כפי שנפסק בפסק דין בבית המשפט העליון ע"א 6111/13, לירן נגד מדינת ישראל – משטרת ישראל. יצוין כי המוסד לביטוח לאומי מכיר באוסידי, כמחלה המזכה ב-70% אחוזי נכות. יתרה מזאת, בפסק הדין ירון רותם נגד השופט ד"ר גרשון גרמן ומדינת ישראל, שעסק בתביעה נזיקית בעוולת הרשלנות, נמצא כי השופט עוול בעוולת רשלנות בגין החלטתו. פסק הדין מצ"ב כנספח 1, לתביעה זו. ביום 8.2.15, אישר כב' בית המשפט הסכם בין הצדדים, שדן בין השאר בהסדרי ראייה בין האב לקטינים. עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות פקידת הסעד משמונתה ע"י בית המשפט הינה הסמכות הבלעדית לקביעת הסדרי ראייה ומינוי אפוטרופוס לדין. לפני שינוי כה דרסטי בהסדרי הראייה, מן הדין לפנות לבקשת תסקיר מהעו"ס לסדרי דין, הממונה על התיק. ובייחוד

כשקיימת קביעה חד משמעית של וועדה בן ארצית לקיום מפגשים אך ורק במרכז קשר. יודגש כי היה ברור לכבוד בית המשפט, שהסכם זה אינו חוקי ואינו ניתן לביצוע, בהיותו נוגד המלצת פקידת הסעד, עו"ס אאא, ושאר גורמי המקצוע שטיפלו בתיק, האם פעלה לביטולו של ההסכם ופסק הדין הנ"ל, באין ספור הליכים לבית המשפט, להחזרת המפגשים למרכז קשר וצווי מניעה למנוע הנסיעות הכפויות לחו"ל. כל הבקשות נדחו ע"י בית המשפט. (ראו **נספח 13** לעיל, הבקשות, ההליכים המרובות שהגישה האם לבית המשפט).

5. כבוד השופטת סגלית אופק, בהחלטות מיום 8.2.15, 2.4.15, 7.8.15, התעלמה מכל דוחות ותסקירי העו"ס לסדרי דין ומשרד הרווחה, כמו גם, החלטות וועדה בין ארצית לטיפול במשפחה בעניין הנ"ל, לקיים את המפגשים בין האב לבין הקטינים אך ורק במרכז קשר. ההחלטות הנ"ל ניתנו, תוך ביטול המפגשים במרכז קשר בין האב לקטינים, למרות התנגדות האם, וההליכים הרבים (שכללו בקשות לצווי מניעה), שהגישה האם להחזיר המפגשים למרכז קשר עקב החלטות רשלניות אלה פרצה מחלת מחלת האוסטי אצל הקטינה, מחלה המהווה דרך להתמודדות עם טראומה ומצבי לחץ. יודגש, כי טרם מתן ההחלטות הנ"ל כל נורות האזהרה הבהבו והתריעו על התנהגותו החריגה של האב, שבגינה קבעו גורמי המקצוע את המפגשים במרכז קשר, ועל הסיכויים הסבירים שהתנהגותו העקבית של האב, במשך השנים תחזור על עצמה. ניתן ללמוד על הנזק, שנגרם לקטינה מאי ההקשבה לגורמי המקצוע וחוות דעתה של העו"ס לסדרי דין שטיפלה במשפחה, בנוגע לביטול מרכז הקשר והנסיעות כפויות לחו"ל, מעדותה של העו"ס, הגברת אאא, בפרוטוקול הדיון האחרון מיום 3 ינואר 2016, מצ"ב **כנספח 2** לתביעה זו. בזו הלשון (פרוטוקול הדיון פסקה 2): **"אני מצאתי המלצות שבעצם מדברות על הסדרי ראייה במרכז קשר"** (עמוד 3 לפרוטוקול פסקה 5-8) **"ההמלצות האלה ניתנו כשאאא הייתה בלי סימפטומים, והיום לפי מה שרואים בעיני על אחת כמה, מכיוון שהיינו רוצים להמעיט ככל הניתן בהפעלת לחץ נוסף על הילדים. ההערכה של הסימפטולוגיה שנראית היא אינה פשוטה, והערכה היא שלחץ נוסף יכול להעלות את רמת החרדה"**. (עמוד 4 לפרוטוקול הדיון פסקה 1) **"מרכז קשר יכול לתת הגנה כי אנחנו מפסיקים אם יש פגיעה בילד בזמן הביקור"** (עמ' 5 לפרוטוקול פסקה 15), **"ביקשנו להניח את עניין התיירות בעולם בצד ולהתפנות רגע לילדים וזה לא מצליח להתקיים"**. (עמוד 7 לפרוטוקול פסקה 4), **"גם במרכז קשר היה לה קשה. קשה תמיד. קשה לצוות, לא רק לילד. והדברים הם מאד קשים"**. (עמוד 7 פסקה

10), "מבחינתנו מה שהיה במרכז קשר, הוא לא החזיר את הילדה ואז קראו למשטרה" (עמוד 7 פסקה 19-22), "זה משנה שלא מצליח להיווצר מרחב שקט, ובעניינינו מרכז הקשר הוא ההגנה היחידה שניתן לתת הגנה ופיקוח" מצ"ב פרוטוקול הדיון כנספח 1' לתביעה זו.

6. מצב הקטינה אחרי ההחלטה הרשלנית לבטל מרכז קשר ולשלוח לחו"ל. (חוות דעת רפואיות):

"מצבה של אא כפי שתואר באבחון מיום 11/2/2014, כבר אינו מאוזן ושמור ישנן כיום עדויות למצב של מצוקה רגשית משמעותית וניכרים סימפטומים קליניים הן מדווחים נצפים והם במדידה בכלי מדידה מתוקפים. אא מאובחנת כיום ע"י מר אאא כסובלת מ. O.C.D." (תסקירה האחרון של העו"ס לסדרי דין הגברת אא ראה נספח 3' לעיל).

עדותה של העו"ס בפרוטוקול הדיון (ראה נספח 2 לעיל): "לא ברורים לגמרי הכוחות של הילדה, זו ילדה עם כוחות אף אני סבורה כי הם מתכרסמים, אמנם במסוגלות הורית לפני שנתיים הקטינה אובחנה חסרת סימפטומים בכלל ואילו היום אנו רואים את מה שאנו רואים, ואני מסיקה, אני לא מומחה, אני מסיקה שיש, היינו רוצים להמעיט ככל הניתן בהפעלת לחץ נוסף על הילדים. ההערכה של הסימפטולוגיה שנראית היא אינה פשוטה, וההערכה היא שלחץ נוסף יכול להעלות את רמת החרדה. יש נסיגה בהגנות, זו מסקנה שלי."

חוות דעת רפואית: מתסקירו של נוירו-פסיכולוג אאא, שהתבקש ע"י בית המשפט וע"י העו"ס אאא, מצ"ב נספח 3 מיום 22.2.16, נכתב בזו הלשון: "מציינות סטרסוגנית זו, כמו גם אירועים ספציפיים השזורים בה נותנת אותותיה במצבם הנפשי של אאא ו-אאא ומהווה גורם דחק עבורם. אאא הגיעה לפגישת היכרות (INTAKE), ב-17.11.15, מלווה באמה, עקב נוכחותן של מחשבות טורדניות ומעשים כפייתיים הפוגעים בהתנהלותה היום יומית. ברקע, לדברי האם, ישנן קשיי ריכוז חמורים ביותר בבית הספר, וכן בריחת שתן במהלך יום הלימודים הפוגעות במעמדה החברתי" (עמוד 1 לתסקיר). "כיום נראה כי ההפרעה נסובה בעיקר סביב צורך כפייתי בשמירה על סימטריות תחושתית – פיזית, תחושת חוסר שלמות, המלווה בפעולות חוזרות ונשנות כמו גם חלקי דיבור וכן נוקשות סביב פעולות שגרתיות בהתנהלותה היום יומית. הערכת חומרת הסימפטומים בעזרת, שאלון מדידה

המקובל להערכת חומרת הסימפטומים ב-OCD בקרב ילדים העלתה דרגת חומרה קשה.

(עמוד 1 לתסקיר). תיאור זה מעלה תמונה עגומה וכואבת, לגבי הנזקים הקשים שנגרמו לקטינה. יצוין כי לאחר שנה של סבל, טראומות ונזק, החזיר בית משפט את המפגשים למרכז קשר, עובדה המעידה על החלטות רשלניות שניתנו במהלך אותה שנה.

7. מצבה של הקטינה לפני ההחלטות הרשלניות ו/או הנסיעות הכפויות כשהביקורים התקיימו במרכז קשר: המדובר היה בילדה בריאה לחלוטין. כפי שאנו למדים על מצבה של הקטינה בדו"ח מסוגלות הורית פסיכודיאגנוסטי אשר הוכן ע"י מכון axa (ראה נספח 4 לעיל). וזאת לפני החשיפה לאירועים קשים אלו אשר היו יכולים להימנע במידה והייתה הקשבה לאנשי המקצוע, והביקורים היו מתקיימים במרכז קשר. לא בכדי המליצו המומחים על מרכז קשר. בדו"ח מסוגלות ההורית, נקבע כי מצבה הנפשי של הקטינה יציב ותקין וכי אינה סובלת מאוסידי בשום דרך וצורה, כפי שמתואר באבחון מסוגלות ההורית שבוצע ע"י מכון axa (עמוד 25 לאבחון מסוגלות ההורית), בזו הלשון: **"מבחינה רגשית, תפקודה של axa מאוזן ושמור. אין עדויות למצב של מצוקה רגשית משמעותית ואין דיווח על התפתחות של סימפטומים קליניים. מרכז הקשר יכול לתת הגנה כי אנחנו מפסיקים אם יש פגיעה בילד בזמן הביקור"**.

8. ההחלטות ניתנו בניגוד/או הפרה חמורה של החלטת של וועדה בין ארצית בהשתפות עו"ס ארצית ומחוזית, לתוכניות טיפול במשפחה שהמליצו לקיים מפגשים אך ורק במרכז קשר הנתבעת, שגרמה לפגיעה חמורה בבריאות נפשה של קטינה, ושנובעת מהחלטות רשלניות של בית המשפט, אשר הסבו לקטינה נזק נפשי ופיזי וגרמו לפריצת מחלת האוסידי. החלטות אלה וניתנו בניגוד לכל ההמלצות וחוות הדעת והתסקירים, שקבעו לקיים המפגשים בין האב לקטינים, במרכז קשר בלבד. חומרת ההחלטות הינה בהיותן מנוגדות, עצם היותה מנוגדת להחלטתה של וועדה ארצית, שהתכנסה במיוחד לטיפול במשפחה. התביעה דנן עוסקת בהחלטות שיפוטיות רשלניות מיום 2.4.15, מתאריך 7.8.15, **מצ"ב כנספח 5** לתביעה. הוועדה הבין ארצית, שהתכנסה במיוחד לצורך קביעות בעניין הסדרי הקשר בין האב לקטינה, כללה עו"ס ארצית הגברת axa, עו"ס מחוזית, פקיד נוער ואנשי מקצוע רבים מרחבי הארץ. עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות פקידת הסעד משמונתה ע"י בית המשפט הינה הסמכות הבלעדית לקביעת הסדרי ראייה.

ההחלטות ניתנו גם בניגוד להחלטת העו"ס לסדרי דין הגברת אxx, אשר מונתה ע"י בית המשפט כדין בתאריך 2009, לקבוע את הסדרי הראיה והמליצה באופן ברור, לקיים את המפגשים אך ורק במרכז קשר. על הביקורת הקשה של העו"ס הני"ל, בנוגע להחלטות בית המשפט הרשלניות, ו"תיירות העולם" שנכתבה על הקטינה, אנו למדים מפרוטוקול הדיון האחרון מתאריך 3.1.16 (ראה נספח 2' לעיל). יש לציין, כי לאורך התקופה לפני ההחלטות הרשלניות, ליוו את המשפחה משנת 2009, העו"ס לסדרי דין, ולשכת הרווחה של עיריית תל אביב. גופים אלה ששמרו על טובתם של הקטינים, כאשר מצבם התקין והיציב של הקטינים מעיד על כך.

9. החלטות בית המשפט, מיום 8.2.15, מעמידות את הקטין בסיכון גבוה לחטיפה ע"י האב, והכל תוך, התעלמות מהתראות מסוגלות הורית (אבחון של מכון אxx), המלצות אנשי מקצוע, התנגדות האם להחלטת ביהמ"ש שנעשו בניגוד להמלצת הגורמים המקצועיים, וחוות דעת מומחית לחטיפות בינלאומיות שבית המשפט סירב לשומעה.

בדומה למקרה הנזכר בפסק הדין ירון רותם נגד השופט ד"ר גרשון גרמן, תביעה נזיקית בעולות הרשלנות, בה נפסק כי עקב החלטה רשלנית, נחטפה קטינה מישראל ולא ניתן היה להשיבה. נסיבות פסק הדין הני"ל דומות לנסיבות עניינה של תביעה זו, שבה, עומדת כבוד השופטת לשלוח את הקטין אxx לארה"ב, בערבויות מגוחכות של 60,000 ש"ח, בניגוד להמלצות רשויות הרווחה ודו"ח מסוגלות הורית ובניגוד להתרעות ולאזהרות של גורמי המקצוע. ובמיוחד לאור עדותה של העו"ס לסדרי דין הגברת אxx בדיון מיום 3.1.16 שבו העידה כי: **"במרכז קשר קשה עם האב וצריך לקרוא למשטרה על מנת להחזיר את הקטינים"**. רשלנות כבוד השופטת באה לידי ביטוי גם, כי "הפורום הנאות לדיון בשאלת חטיפת ילדים הינו בישראל" מצ"ב **כנספת 6** פסק הדין מתאריך 8.2.15. קביעה זו של כבוד השופטת מנוגדת לחוק, כיוון שהפורום הנאות לדון בחטיפה הינו בארה"ב ולא בישראל, כפי שמצוין בחוות דעתה של פרופסור אxx. השופטת סגלית אופק סירבה לדון ולזמן את פרופסור אxx. מומחית בינלאומית לחטיפות ילדים, חוות דעת פרופסור אxx, מצ"ב **כנספת 7** לתביעה זו. ההחלטה השגויה של השופטת (ראה סעיף 11-ה, בעמוד 2, פסק הדין מתאריך 8.2.15) הסותרת את הדין. כפי שנכתב בחוות דעת מומחית בינלאומית הגברת אxx, לחטיפות בינלאומיות. פרופסור אxx, מומחית לחטיפות בינלאומיות קובעת בזו

הלשון: "אין שום רלוונטיות לאמירה בפסק הדין כי ישראל הינה הפרוורם הנאות להליכים בעניין חטיפה" יודגש כי לא תהיה כל אפשרות לנהל את ההליכים בישראל אלא אך ורק במדינה אליה "נחטף" הילד". (ראה עמוד 4 סעיף 11 לחוות הדעת של פרופסור xxx).

בתביעה בדומה לפסק הדין רותם נגד השופט גרשון, מדובר בהחלטה רשלנית של שופט להוציא קטינה מישראל במעמד צד אחד, ללא הסכמת הצד השני, ללא ערבויות וביטחונות מתאימים החלטה רשלנית שהובילה לחטיפת הקטינה. יצוין כי אין המדובר בעניין של מה בכך. מי ערב להחזרת הקטינים מחו"ל, כאשר בישראל לפי דברי העו"ס לסדרי דין הגברת xxx הם לא מוחזרים למרכז קשר. (ראה פרוטוקול הדיון האחרון מיום 3.1.16, עדותה של העו"ס לסדרי דין) **"קשה גם במרכז קשר וצריך להזמין משטרה להחזרת הילדים"**. כמו גם, דפוסי ההתנהגות הבעייתיים והחריגים בלשון המעטה של האב, כפי שפורטו בדו"ח מסוגלות ההורית של מכון xxx. האם לא יאמר לאחר חטיפת הקטינים וככל שתאושר נסיעתו של הקטין לחו"ל כי: לא ידענו!, לא חשבנו!, לא שיערנו!, לא העלנו על דעתנו!, כל תמרורי האזהרה קיימים, מרכז הקשר בישראל נאלץ להחזיר את הילדים ע"י משטרה, חוות דעת אנשי המקצוע, אשר שוללת מכל וכל את נסיעת הקטין לארה"ב "לא ניתן להמליץ על נסיעת הקטין" מצ"ב **כנספח 8** לתביעה זו. כולם מעידים על העתיד לבוא: **"בהתאם לחקירת ילדים אשר נערכה בספטמבר שנה זו, להתערבות עו"ס הנוער בעניינכם ולשיחות עם הקטין עולה כי הקטין שוב נפגע במהלך ביקורו האחרון של האב בישראל"**. מצ"ב **כנספח 9** לתביעה זו. **"לא נוכל אלא להמליץ על מפגשים של האב והילדים במרכז קשר"** מצ"ב תסקירי משרד הרווחה והוועדות **כנספח 10** לתביעה זו.

10. סברתה של כבוד השופטת כי מערכת פקידי הסעד וכן וועדה ארצית לתוכנית טיפול במשפחה אינה פועלת לטובת הקטינה. עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות פקידת הסעד משמונתה ע"י בית המשפט הינה הסמכות הבלעדית לקביעת הסדרי ראייה ומינוי אפוטרופוס לדין. לאחר שכבוד השופטת החליטה כי אין טעם בדברם של אנשי המקצוע וכי יש להתעלם לחלוטין מכל המלצותיהם, חלה התדרדרות חמורה במצב הקטינה אשר הסתיימה במחלה קשה הקרויה אוסידי. החלטות רשלניות כאמור לעיל, שניתנו בניגוד בנגוד להמלצות אנשי המקצוע והמומחים אשר מונו ע"י בית המשפט, חשפו את הקטינה לאירועים טראומטיים ואלימים מצד האב במהלך נסיעות לחו"ל בשנת 2015, מצ"ב תמונות של אחד מאירועי האלימות שאליו נחשפה הקטינה **כנספח 11** לתביעה

זו (תמונה אירוע האלימות אליו נחשפה הקטינה), החלטות אלה הביאו למפגשים טראומטיים של הקטינה עם האב מחוץ למרכז קשר, שבהם ראתה הקטינה את האב תוקף את אמה ורודף אחריה לתוך בית כנסת. "לא מיושמות המלצות אנשי המקצוע. רק לסבר את האוזן, ביקשנו להניח את עניין התיירות בעולם בצד ולהתפנות לילדים וזה לא מצליח להתקיים".

11. שינוי החלטות העו"ס שמונתה ע"י בית המשפט, עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות ללא הסכמת העו"ס וללא תסקיר וחוות דעת העו"ס: עפ"י הוראות והודעות של מדינת ישראל (מספר הוראה: 3.20 (הוראה 20 לפרק 3 בתע"ס) תאריך תחולה: 1.1.2015, במידה ורוצים לשנות את החלטות העו"ס אשר מונתה כדין, יש לקבל את הסכמתה והמלצתה בתסקיר. עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות שמונתה העו"ס ע"י בית המשפט הרי שהינה מהווה את הסמכות הבלעדית לקביעת הסדרי ראייה ומייצגת את טובת הקטין בפני בית המשפט. לפיכך יש לבקש חוות דעתה של העו"ס לגבי שינוי הסדרי הראייה, במיוחד בהחלטה הרת גורל כביטול מרכז קשר ונסיעות כפויות לחו"ל. יצוין כי העו"ס לסדרי דין מונתה לקבוע את הסדרי הראייה ולוותה את המשפחה באופן אינטנסיבי משנת 2009, מצ"ב **כנסת 12** לתביעה זו. העו"ס המליצה על מפגשים בין האב לבין הקטינה במרכז קשר בלבד. החלטות בית המשפט לשלוח הקטינה לחו"ל ניתנו למרות אזהרות הגורמים המקצועיים, שהזהירו והתריעו, כי יש לקיים את המפגשים בין האב לקטינה במרכז קשר בלבד. עפ"י התקנות ונהלי מדינת ישראל היה על בית המשפט לבקש תסקיר מהעו"ס לגבי שינוי הסדרי הראייה. יודגש כי הנסיעות התקיימו חרף התנגדות האם לנסיעות ונקיטת הליכים רבים למניעתן, והכל כפי שמתואר בכתב תביעה זה. עד היום לא בוטלה סמכותה הבלעדית של העו"ס לסדרי דין לקבוע את הסדרי הראייה, כפי שנקבע בפסק הדין מתאריך 9.10.12. כפי שנקבעה בפסק הדין: "אין מקום ואין אפשרות להפסיק את הסמכויות לפקידת הסעד והיא תהיה אחראית ומוסמכת לקבוע בכל ביקור מה יהיו הסדרי הראייה".

12. רקע על מחלת אובססיב קומפולסיב דיסאורדר, אוסידי: הפרעה טורדנית-כפייתית (בלעז): הפרעה אובססיבית-קומפולסיבית), היא הפרעה נפשית המתאפיינת במחשבות פולשניות וטורדניות, וכן בביצוע פעולות טקסיות שוב ושוב במטרה לגרש את המחשבות הבלתי-רציונליות. הסובלים מהפרעה מדווחים כי המחשבות הטורדניות גורמות להם חרדה, והם מסוגלים רק בקושי להסיח את הדעת מהן. הפעולות הטקסיות מפחיתות את החרדה,

אולם לזמן קצר, והן גורמות סבל וטרחה כשלעצמן. הימנעות מהפעולות הטקסיות מעצימה מאוד את תחושת החרדה ויוצרת תחושת דיכאון. הטריגר למחלה ופריצתה נובע בעקבות חשיפה לגורמי סטרס וטראומה. יצוין כי הקטינה רכת השנים כבת שמונה, החלה לסבול מהמחלה לאחר האירועים הטראומטיים אליהם נחשפה מחוץ למרכז קשר ובניגוד לאין ספור הבקשות וההליכים אותן הגישה האם להחזרת מרכז קשר. אצל הקטינה החלו להופיע פעולות חזרתיות של הכנסת הידיים לפה באופן כפייתי, וגרמו לזיהומים קשים בפה, אפטות בפה, חשיפה למחלות כתוצאה מהכנסה כפייתית של ידיים לפה, כמו גם פגיעה במעמדה החברתי ולעג מצד הילדים, ובריחת שתן במשך היום. השינוי מילדה בריאה נפשית ופיזית כפי שמצוין בדו"ח מסוגלות ההורית, לפני ההחלטה הרשלנית והתוצאה הרת האסון של אי הקשבה לגורמי המקצוע, גרמו לסבל רב לקטינה ולאם, לא ניתן לבטא במילים את הכאב והסבל של הקטינה על נייר זה. תופעות כפייתיות של תנועות וטקסים חזרתיות מסוגים שונים אשר הפכו את חיי הילדה לקשים מנשוא וגרמו לה לסבל בל ישוער. כפי שמתארת העו"ס לסדרי דין בתסקירה מצ"ב כנספח 13 לתביעה זו. וכפי שמתאר הפסיכולוג הקליני מומחה לאוסידי אxx.

הפרעה טורדנית-כפייתית בביטוח לאומי

במידה והמחשבות הטורדניות מהן סובלים בעלי הפרעה טורדנית-כפייתית נמשכות לאורך זמן, הן עלולות לשבש את שגרת החיים הרגילה, והלוקים בהפרעה עשויים להתקשות לעבוד כמו אחרים. לפי החוק, אם אינם יכולים לעבוד עקב הפרעה נפשית, ניתן להכיר בהם כבעלי נכות נפשית. הכרה זו מאפשרת להם לקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי כמקור הכנסה. קביעת דרגת הנכות צורך קביעת אחוזי נכות, בוחן המוסד לביטוח לאומי קריטריונים ספציפיים: העוצמה והתדירות שבהן מופיעה הפרעה, היענות ותגובה לטיפול, כושר העבודה, התפקוד הנפשי והחברתי, חומרת התסמינים. מי שאצלו הפרעה פעילה מאוד ופוגעת בתפקוד החברתי והנפשי באופן קשה, מגבילה קשות את כושר העבודה או שקיים צורך באשפוז יום פסיכיאטרי, יהיה זכאי ל-70% נכות.

13. תוצאות הרסניות כתוצאה מאי הקשבה לאנשי המקצוע: כתוצאה מהחלטות רשלניות כמפורט לעיל בתביעה זו. זו פרצה אצל הקטינה מחלת האוסידי וגרימת סבל ונזק בלתי ישוער לקטינה. במהלך הנסיעות הכפויות לחו"ל, ומפגשים טראומטיים ואלים מחוץ למרכז קשר, נחשפה הקטינה לאירועי אלימות קשים. כבוד השופטת סגלית אופק בחרה

להתעלם מכל אותות האזהרה ואירועי העבר, כגון: הולכת הקטינה ערומה, בלילה, כביום היוולדה בלילה ברחוב בן יהודה. אירוע אשר תועד בצילום ובדוח חוקר פרטי, חניקת הקטין אחיה למול עיניה (אירוע שבעקבותיו התקיימה חקירת ילדים), בחקירה נקבע חד משמעית כי: **"שוב נפגע הקטין מאלימות האב"**. ועוד אירועים אלימים וחריגים מצד האב, המתוארים בתסקירי הרווחה המלווים את המשפחה משנת 2009.

14. מכל חוות דעת אנשי המקצוע ניתן ללמוד כי קיים קשר ישיר בין גורמי סטרס טראומטיים, (אירועי האלימות הקשים שהקטינה חוותה מפאת שנפגשה עם האב מחוץ למרכז קשר), לבין תופעת הטקסים החוזרים ונשנים ומחלת האוסידי. **"זהו מקרה קלאסי של התמודדות עם מצבי חרדה, והאימה עם האלימות אליה נחשפה הקטינה, הטקסים נותנים לאאא שליטה על תחושת הפחד והאימה"**. במצב כיום הקטינה זקוקה לטיפול דחוף בטראומה ובמחלת האוסידי שפרצה אצלה בסמוך לחשיפה לאירועים. וכל זאת כתוצאה מהחלטה רשלנית של בית המשפט.

15. הנתבעת מס' 1 הפרה את חובתה כלפי התובעים כמתדיינים בפניה, בכך שלא נהגה על פי **תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984**. בעדותה ראה נספח 2 לעיל, מתארת העו"ס לסדרי דין הגברת xxx כי לא שומעים לאנשי המקצוע ויש להפסיק לאלתר את "תיירות עולם" ולהחזיר הביקורים למרכז קשר. העו"ס ממשיכה ומתארת כיצד התכרסמה שכבת ההגנה של הקטינה לאחר האירועים הטראומטיים אליהם נחשפה הקטינה. בהחלטה רשלנית שלחה השופטת את הקטינה לגורלה האכזרי והמר בו נחשפה לאירועי האלימות קשים מצד האב האלים. כתוצאה מהסטרס אליו נחשפה הקטינה. יצוין כי המדובר היה בילדה בריאה לחלוטין. (כפי שאנו למדים על מצבה של הקטינה בדו"ח מסוגלות הורית פסיכודיאגנוסטי אשר הוכן ע"י מכון xxx בתאריך xxx, לפני החשיפה לאירועים קשים אלו, ובו נקבע כי מצבה הנפשי של הקטינה יציב ותקין וכי אינה סובלת מאוסידי בשום דרך וצורה.

16. מינויה של העו"ס הגברת xxx ע"י בית המשפט וביטול מרכז קשר ללא הכנת תסקיר העו"ס. כבוד בית המשפט לענייני משפחה (השופטת סגלית אופק), בחר להתעלם בהחלטתו מיום 7/8/2015 בתמ"ש 33152-04-13 מכל הראיות, התצהירים והעובדות, שהצביעו על קיומם של אירועים אלימים כנגד האם והקטינה, ובהחלטה פזיזה ורשלנית, בחר שלא לקיים המפגשים במרכז קשר, כפי שהמליצו גורמי המקצוע, ולשלוח את הקטינה לגורלה המר

בנסיעות לחו"ל. יצוין, כי מעולם לא בוטל מינויה של העו"ס לסדרי דין, אשר מונתה ע"י בית המשפט לקבוע את הסדרי הראיה ולוותה את המשפחה בצורה אינטנסיבית מזה 6 שנים. מינויה של העו"ס הוארך בהחלטה מיום 9.10.12 ע"י כבוד השופטת עליסה מילר. הגברת xxx, מונתה גם בתאריך 11.4.2015, ע"י כבוד השופטת סגלית אופק לתת תסקיר על מצבה החמור של הקטינה. פקידת הסעד הנ"ל, קיבלה את, סמכויות הבלעדיות לקבוע את הסדרי הראיה. כפי שנקבע בהחלטה מיום 9.10.12: **"אין מקום ואין אפשרות להפסיק את הסמכויות לפקידת הסעד והיא תהיה אחראית ומוסמכת לקבוע בכל ביקור מה יהיו הסדרי הראיה"**. ההחלטה לשלוח את הקטינה לחו"ל ולהוציא המפגשים ממרכז קשר, בניגוד למינוי העו"ס ולקביעותיה ומבלי להפסיק במפורש את סמכויותיה, הינה החלטה ללא תוקף והחלטה שגויה מיסודה שגרמה לתוצאות הרות אסון לקטינה.

17. בתסקיר שניתן על ידי העו"ס לסדרי דין גב' xxx ובחקירתה לגבי התסקיר שהתבקשה לתת בפני בית המשפט, בדיון שנערך בין האם לאב ביום 3.1.2016 (ראה **כנספח 2** לעיל, פרוטוקול הדיון) מתארת העו"ס כיצד כל הנסיעות לחו"ל המתוארות על ידה כ"**תיירות עולם**", מנוגדות להמלצות ולהחלטות אנשי המקצוע. העו"ס ממליצה להפסיק לאלתר את הנסיעות לחו"ל ולהחזיר הביקורים למרכז קשר, וכך אכן נעשה לבסוף ע"י בית משפט.

18. כל דוחות הפסיכולוגים, העו"ס ואנשי המקצוע, מעידים, כי שכבת ההגנה הנפשית של הקטינה נפגעה קשה, כתוצאה מהאירועים הטראומטיים, שאליהם נחשפה הקטינה במהלך הנסיעות לחו"ל והמפגשים מחוץ למרכז קשר. יודגש כי האב אובחן כבעל דפוסי התנהגות חריגים ובעייתיים ביותר באבחון מסוגלות הורית שנערך על ידי מכון xxx (ראה **נספח 4** לעיל). כתוצאה מהסטרס אליו נחשפה הקטינה, כפי שמתארת בתסקירה העו"ס, הגברת xxx, פרצה אצל הקטינה מחלת האוסידי .

19. עפ"י חוות דעת המומחים ואנשי המקצוע, אשר מונו ע"י כבוד השופטת עליסה מילר, נקבע חד משמעית, כי יש לקיים את המפגשים עם האב אך ורק במרכז קשר. ראה **נספח 5** לעיל. כתוצאה מהחלטות בית המשפט מיום 8.2.15, מיום 2.4.15, 7.8.15, להסיר את הפיקוח של מרכז קשר מהמפגשים שבין האב לקטינים ולשלוח את הקטינים לחו"ל, נחשפה הקטינה לאירועים טראומטיים. אירועים קשים אלה יכלו להימנע אילו המפגשים היו מתקיימים במרכז קשר תחת פיקוח, כפי שהמליצו המומחים. הקטינה נותרה חשופה לביקורים ולהסדרי ראיה ללא הגנה ראויה, ועקב כך פרצה אצל הקטינה לאחר האירועים

הטראומתיים, מחלת האוסידי. בניגוד לרצונה ולטובתה של הקטינה, ובניגוד לרצון האם, אשר הגישה בקשות וצווי מניעה, על מנת למנוע את האסון המתקרב ובא בנסיעות הנ"ל לחו"ל.

20. במהלך הנסיעות הנ"ל, אירעו אירועים טראומתיים לקטינה. האב, כפי שנהג תמיד (ראה תסקירי הרווחה **נספח 10** לעיל), עורר פרובוקציות בשדות התעופה בחו"ל ובארץ. באחד האירועים המתועדים, דחף האב את האם, בעת שניסתה להתקרב לבנה בכדי לומר לו שלום, זאת לאחר שהאב מנע קשר בין התובעת לבנה במהלך כל הנסיעה. האב דחף את האם, כשהקטינה עומדת מאחוריה וצופה כיצד האב דוחף את אמה, נוקט באלימות כלפי בן זוגה של האם ונותן לו אגרוף. הקטינה הרימה את הטלפון אשר נפל כתוצאה מדחיפת האב וצילמה את אירוע האלימות. ראה **נספח 11** לעיל לתביעה זו (תמונות אירוע האלימות הנ"ל). העו"ס לסדרי דין מתארת את חשיבותו של מרכז הקשר כמקום בטוח עבור הקטינה בעת קיום הסדרי הראיה עם האב, וזאת בפרוטוקול הדיון מתאריך 3 ינואר 2016 (ר' **נספח 2** לעיל): **"מרכז הקשר יכול לתת הגנה כי אנחנו מפסיקים אם יש פגיעה בילד בזמן הביקור. ההורים יודעים על האפשרות הזו, כך אנחנו יכולים לווסת את ההתנהגות של ההורים. לי אין מנוס מהמסקנה שלאורך הדרך לא הופנמו דבריהם של אנשי המקצוע על מנת שלא תישנה חזרתיות על אותם דברים שקרו בעבר לפני ובמשך שנים רבות"**.

21. התעלמות מבקשות חוזרות ונשנות של האם לביטול ההסכם: בית המשפט בחר להתעלם מאין ספור הבקשות ו/או ההליכים שהוגשו ע"י האם לבית המשפט לבטל הסכם שנחתם בין האב לאם ביום 8/2/15 באישור בית המשפט, ולהחזרת המפגשים למרכז קשר. כמו גם לביטול הנסיעות הכפויות. כאמור לעיל, ומבלי שבוטלו סמכויות פקידת הסעד לקבוע בכל ביקור של האב מה יהיו הסדרי הראיה, שכאמור נקבעו להתבצע במרכז קשר בלבד ומבלי לבקש תסקיר העו"ס.

22. התובעים יטענו, כי רשלנותה ו/או חוסר זהירותה של המדינה כשולחתה של כבוד השופטת סגלית אופק ושל ויחידת הסיוע, שהחלטת כבוד השופטת הסתמכה על המלצתה כדברי השופטת, התבטאה בין היתר בהפרת חובות שבחוק ו/או בכל אחד מהמעשים ו/או המחדלים שלהלן:

א. שלא דאגה להגנה ראויה על הקטינה, תוך התעלמות מוחלטת מטובת הקטינה, מהמלצות מומחה, אשר מונה ע"י בית המשפט, עו"ס לסדרי דין הגברת xxx,

ומקביעת וועדה ארצית לתכניות טיפול במשפחה, שהגיעו למסקנה כי הסדרי הראיה בין האב לקטינים יתקיימו במרכז קשר וכי אין כול אפשרות להתיר את נסיעת מי מהקטינים לחו"ל.

ב. כבוד השופטת, התעלמה מכל אותות האזהרה דו"חות של חקירות ילדים, תסקירי משרד הרווחה, צווי מניעה של האם, ותביעה שהגישה האם להחזרת המפגשים למרכז קשר, מצ"ב **כנספת 14** לתביעה.

ג. החלטה רשלנית זו, חשפה את הקטינה, לאירועי אלימות קשים וטראומות מיותרות, שניתן היה למונעם, אילו הייתה קיימת הקשבה למומחים ואנשי המקצוע אשר מינה בית המשפט בעצמו. עקב חוסר ההקשבה לאנשי המקצוע, כשניתנו החלטות הסותרות את חוות הדעת והמלצות אנשי המקצוע, התפרצה אצל הקטינה מחלת האוסיד.

המחדל בהתעלמות מחוות דעת מומחה מטעם בית המשפט – עו"ס לסדרי דין

23. המדובר על מינוי מומחה, שלא בהסכמה ע"י בית המשפט הנכבד, מינויה של העו"ס לסדרי דין הגברת xxx. הלכה היא כי ברגע שמונה מומחה ע"י כבוד בית המשפט, לצדדים אין כל סמכות לפעול בניגוד לחוות הדעת של המומחה.

24. השופט היושב בדין, אינו פסיכולוג או עובד סוציאלי, אין לו את הידע המקצועי והזמן הכרוך בליווי משפחה בשעת משבר הדרוש, כדי להחליט החלטות מקצועיות, כגון הידע של מומחה בתחום הפסיכולוגיה והעבודה הסוציאלית. ידע מקצועי, הדרוש לשם שמירה על בריאותם הנפשית של קטינים. לשם כך, נזקק בית המשפט, לחוות דעת אובייקטיבית של מומחה בלתי תלוי- הוא המומחה מטעם בית המשפט. **בע"א 61/84 ביאזי נגד לוי** הסביר בית המשפט הנכבד את צורך במינוי מומחה מטעם ביהמ"ש באומרו: "שופט אינו יכול להיות מומחה בכל נושא, ולכן, כאשר מתעוררת במשפט הנדון לפניו שאלה שבמדע או במקצועיות מובהקת, כמו קביעת דרגת נכות מבחינה רפואית או שומת מקרקעין או בדיקה בליסטית של כדור שנורה מכלי נשק, הרי רק טבעי הוא שקיימת הנטייה לקבל את חוות דעת המומחה, שנבחר לשם כך על ידי בית המשפט או באישורו, כקונקלוסיבית".

25. כידוע, המומחה המתמנה הוא בבחינת "זרועו הארוכה" של בית המשפט וחוות דעתו נהנית ממעמד מיוחד. לא בכדי החליטו הוועדות ואנשי המקצוע על מרכז קשר, ואין זו החלטה

של מה בכך. אלה החלטה המבוססת על עובדות, וועדות, אירועים, חקירות ילדים, תסקירים משנת 2009. מכל החומרים הללו בחרה כבוד השופטת סגלית אופק להתעלם. על אחת כמה וכמה נדרשת זהירות כשהמדובר בנפשה הרכה של קטינה בת שמונה. היכן טובת הקטינה? נעלמה הזהירות הנדרשת מבית המשפט ובהחלטה פזיזה, הכופה לשלוח את הקטינה לחו"ל, בניגוד להמלצת פקידת הסעד וגורמי הרווחה, ובניגוד לרצון האם, נגרם נזק נפשי ניכר לקטינה, שבא לביטוי במחשבות טורדניות, בחרדה, ובביטויים גופניים לסטרס, שאליו נחשפה הקטינה בנסיעות אלה.

26. ההכרה של מדינת ישראל במיומנות עובדי משרד הרווחה בעניין זיהוי פגיעה ומניעת הישנותה. ההכרה של מדינת ישראל בחשיבות של מתן מענה טיפולי לקטינים שנפגעו קיימת כבר שנים רבות. עוד בשנת 1960 נחקק חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, אשר הסדיר את ההגנה והטיפול שיינתנו לקטינים נזקקים (ובכלל זה קטינים ששלומם הגופני או הנפשי נפגע) באמצעות העו"סים ואנשי המקצוע, כאשר הדבר נדרש כפי שבמקרה דן, מונתה העו"ס לסדרי דין ע"י בית המשפט, לקבוע את הסדרי הראיה של הקטינים, מינוי שעד היום לא בוטל. כמו כן, באוגוסט 1991 אישרה מדינת ישראל את האמנה הבין-לאומית בדבר זכויות הילד, שבה נקבע בין היתר, כי המדינות החתומות עליה ינקטו את הפעולות המתאימות על מנת להגן על ילדים מפני מקרי אלימות, ומניעת הישנותם. הנתבעת, מדינת ישראל, ושלוחיה – בית המשפט לענייני משפחה ויחידת הסיוע שלידו- התרשלו בתפקידם להגן ולשמור על הקטינה, תוך שהם פועלים בניגוד להמלצת גורמי המקצוע, המעורים בבעייתיות של התנהגות האב, מזה כשש שנים ומלווים את המשפחה. עוד נקבע באמנה לזכויות הילד כי פעולות אלו צריכות לכלול זיהוי קטינים שנפגעו וטיפול בהם, כמו גם מניעת הישנות האלימות כלפיהם. האמנה קובעת, כי יש לנקוט בכל האמצעים הנאותים, על מנת להבטיח את בטיחותם ושלומם הגופני והפסיכולוגי של ילדים, אשר נפגעו מאלימות והתעללות נפשית, כפי שבאה לידי ביטוי בדו"ח המסוגלות ההורית של מכון אxx, המתאר את התנהגותו הבעייתית והחריגה של האב ביחסו לקטינים וכפי שעולה מדו"חות חקירת הילדים, שנערכו לאורך השנים. יצוין כי האב מעולם לא התגורר עם האם והקטינה, שכן האם נפרדה ממנו עוד בהיותה בהריון עם הקטינה, וזאת עקב אירוע אלימות של האב כלפיה, שבגינו הורשע בפלילים בארה"ב. תיעוד בדבר ההרשעה של האב משנת 2001 מצ"ב כנספח 15 לתביעה.

27. תפקיד הוועדה הארצית לטיפול בילדים ראה **נספח 16** לעיל, אשר התכנסה תכנית טיפולית למשפחה, הינו למפות את הצרכים בעניין זה, תוך מבט על כלל מסגרותיהם, ועל פי תוצאות אבחון הוועדה לקבוע את המסגרת העונה על טובת הקטינה, במקרה שלנו המסגרת להסדרי ראייה בין האב לקטינה נקבעה במרכז קשר. בית המשפט הנכבד, בהחלטה רשלנית ופזיזה החליט להתעלם מכל העבודה שנעשתה בעניין על ידי גורמי המקצוע, כאמור לעיל, להסיר בבת אחת וללא כול נימוק את הפיקוח של מרכז קשר, ובכך פגע בנפשה הרכה של הקטינה.

28. בישראל נפגעים מדי שנה בשנה אלפי ילדים ובני נוער מהתעללות נפשית ופיזית. לפגיעות אלה עלולה להיות השפעה ממושכת על היבטים שונים בחייהם של הקטינים, עד כדי מניעה של אורח חיים תקין במשך שנים. מחקרים שבחנו את ההשפעות ארוכות הטווח של טראומה בילדות, עולה כי ילדים שחוו התעללות סבלו בבגרותם, יותר מילדים אחרים, מתסמונות קליניות שונות, ובהן ביטויי תוקפנות, דיכאון, הפרעות חרדה, פוסט טראומה והפרעות אכילה. מדינה נמדדת בין השאר בטיפול בחלשים ובחסרי הישע שבה, ובכלל זה קטינים נפגעי תקיפה ואלימות. לאחר שזוהתה פגיעה בקטין והופסקה ע"י אנשי המקצוע, הרי שביטול מרכז הקשר על ידי בית המשפט והתעקשותו לכפות על הקטינה והאם נסיעות לחו"ל עם אב אלים, בעל דפוסי התנהגות בעייתיים, הינן החלטות הרות אסון, ואינה עומדת בקנה אחד עם טובתה של הקטינה.

29. כיום אxx זקוקה לטיפול דחוף בטראומה ובמחלת האוסידי, שפרצה אצלה בסמוך לחשיפתה לאירועים בחו"ל ובארץ, מאז שכבוד בית המשפט הפסיק את הסדרי הראיה במרכז הקשר, וכל זאת בהחלטה רשלנית של כבוד בית המשפט, כמפורט לעיל.

30. התובעת עשתה מאמצים כבירים לעודד את הקשר תחת הגנות הראויות. יצוין כי כל דו"חות משרד הרווחה חוזרים ומציינים, כי האם עודדה את הקשר שבין הקטינים לבין האב. האם עשתה ועושה מאמצים כבירים לאפשר ולעודד את הקשר. מאידך במהלך בדיקת המסוגלות ההורית ע"י מכון אxx, נאלצה המאבחנת להפסיק את מהלך האבחון, עקב הסתה חמורה, שניהל האב כנגד האם לאוזני הקטינים במהלך האבחון. המאבחנת מציינת בדו"ח האבחון, כי אין לדעת כיצד הייתה מסתיימת הסתה זו והשפעותיה על הקטינים, לולא הייתה המאבחנת מפסיקה התנהגות חריגה וקיצונית זו מצד האב. דפוסי התנהגות חריגים ומעוררי דאגה לשלומם של הקטינים, שזורים לכול אורכו של אבחון

המסוגלות ההורית. לעומת זאת התנהגות האם קוצרת שבח והלל מצד רשויות הרווחה ואף מפי האב עצמו, כמפורט להלן בפרוטוקול דיון מיום 14 ביוני 2015, מצ"ב **כנספח 17** לתביעה. מתאר האב את מאמצי האם לשמירת הקשר בין הקטינים לבינו בזו הלשון:

"מה שיש בלב של אאא (האם) שמאפשר לה לתת לאאא להיות איתי בכל יום. זה דבר נהדר".

שוב מתקיימת הודעת בעל דין לגבי הנכונות המלאה של האם לעודד בכל דרך מפגשים בין הקטינים לאביהם, למרות אירועי האלימות, כפי שהם באים לידי ביטוי במכתבו של בא כוח המשיב אאא, מתאריך 11 בינואר 2015 המצ"ב **כנספח 17** לתביעה.

"ביקורו הנוכחי של מרשי אשר החל ביום 26.12.15, ובמסגרתו ישן הבן אאא בביתו במשך כל הביקור". כמו גם, בתסקיר משרד הרווחה, שנכתב על ידי העו"ס לסדרי דין מיוחדים, הגב' אאא, שקובע כי האם מגלה נכונות גבוהה לעודד מפגשים עם האב:

"האם הגיעה למפגש עם נכונות גבוהה לאפשר לאב מקסימום זמן עם ילדיו בכפוף לסדר יומם הלימודי ולחוגים בהם משתתפים. נראה כי האם עשתה מאמצים גדולים להכפוף ולשנות סדר יומה להסדר הביקורים שנקבעו על ידי. כפי שהיה גם בביקור הקודם".

לנוכח דפוסי ההתנהגות הבעייתיים של האב, כפי שעלו בתסקירי הרווחה ובדו"ח המסוגלות ההורית, אל מול נכונותה של האם לעודד הקשר בין הקטינים לבין האב, אולם תחת פיקוח של מרכז קשר, שיעניק הגנה לקטינים, לא ברור כלל מה הניע את בית המשפט הנכבד, לבטל בהחלטתו, בבת אחת, כל מנגנון פיקוח שנקבע בהמלצת הגורמים המקצועיים ולשלוח את האם והקטינים ל"תיירות עולם" עם אב אלים ובעייתי.

31. אחריות יחידת הסיוע ופעלה בניגוד לסמכויות, עפ"י סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות פקידת הסעד שמונתה ע"י בית המשפט הינה הסמכות הבלעדית לקביעת הסדרי ראייה.

בהוראות והודעות של מדינת ישראל מספר הוראה: 3.20 (הוראה 20 לפרק 3 בתע"ס) תאריך תחולה: 1.1.2015. נספח י"ב מצ"ב **כנספח 18** לתביעה זו, קיימת התייחסות לנושא עו"ס לעניין סדרי דין מול יחידת הסיוע. נכתב בזו הלשון: "במידה ועובד יחידת הסיוע נקרא לאולם בית המשפט, מבלי שהכיר את המשפחה קודם לכן, יברר האם הוגש תסקיר, ועו"ס לעניין סדרי דין מעורב במקרה. במידה ועו"ס לעניין סדרי דין מעורב במשפחה, ינסה עובד

יחידת הסיוע ליצור עימו קשר או לפחות יקרא את התסקיר על מנת לקבל תמונה רחבה יותר אודות המשפחה וכדי למנוע מתן המלצות מנוגדות לתהליך ההתערבות שהחלי". יחידת הסיוע פעלה בניגוד לסמכויותיה.

בעדות זו, בפרוטוקול מיום 3.1.2016, חוזרת העו"ס לסדרי דין מיוחדים ומציינת את מחדלה של יחידת הסיוע, כי למרות תסקירי משרד הרווחה, בחרה יחידת הסיוע להתעלם מהתסקירים של רשויות הרווחה ולהמליץ בפני בית המשפט לשלוח את הקטינה עם אב אלים לחו"ל, ובכך לחשוף את הקטינה לסטרס וטראומה, שגרמו לפריצת מחלת האוסידי אצל הקטינה, כמפורט להלן:

"לא מיושמות המלצות אנשי המקצוע. רק לסבר את האוזן, ביקשנו להניח את עניין התיירות בעולם בצד ולהתפנות לילדים וזה לא מצליח להתקיים. התיק טופל אצל אא (מיחידת הסיוע- א.ס.) לאחר שהיה אצלי 5.5 לאחר שהיה אצלי שנים."

התובעים יטענו, כי יחידת הסיוע התרשלה בכך שלא עיינה בתסקירי רשויות הרווחה ולא נתנה דעתה להם, בעת שהמליצה לכבוד בית המשפט, כי הקטינה תחווה חוויות נעימות בחו"ל ובכך שלא צפתה כל בעיה בנסיעת הקטינה לחו"ל עם אב בעל דפוסי התנהגות אלימים ובעייתיים, ותוך ויתור על מנגנון ההגנה של מרכז קשר, שעליו המליצו כל הגורמים המקצועיים, כמפורט לעיל.

מאמרים מקצועיים המעידים על הקשר הישיר בין פריצת האוסידי לחוויית הטראומה

32. במאמר אשר נכתב ע"י Tori Rodriguez, ב-1 בספטמבר 2012, COMPULSIONSCAN,

FOLLOW TRAUMA, ופורסם ב, SCIENTIFIC AMERICAN, מצ"ב **כנספח 15** לתביעה זו, מתארת הפסיכולוגית טורי רודריגז את הקשר הישיר בין טראומה לפריצת מחלת האוסידי. הפסיכולוגית מוסיפה ומציינת כי מחקרים הוכיחו במיוחד בטקסי של חזרתיות (כפי שהמצב הינו אצל הקטינה), המדובר בדרך להתמודד עם הטראומה.

33. בספרה של הגברת מישל רוזנטל מתאר הקשר הישיר בין אוסידי לבין טראומה. Heal your

ptsd מצ"ב **כנספח 19** לתביעה זו.

" behaviors sneak up on you and so it's not so obvious. Have you noticed, "

since your trauma, that you have new, idiosyncratic behaviors, even ones

that don't make sense? Do you clean (yourself or your home) obsessively?

”Does everything suddenly have to be perfect

MICHELE ROSENTHAL is the Chief Hope Officer (CHO) of Your Life after Trauma, LLC. In this role she inspires and guides audiences to overcome depression, anxiety and fear as they rebuild their lives after trauma and adversity. A popular keynote speaker, award-winning blogger, award-nominated author, workshop/seminar leader and certified professional coach, Michele hosts the radio program, Changing Direction, and is the founder of HealMyPTSD.com. Michele is also a trauma survivor who struggled with posttraumatic stress disorder (PTSD) for over twenty-five years.

סיכום וסעדים:

34. החלטות כבוד בית המשפט למשפחה מיום 8.2.15, 2.4.15, 7.8.15 שבהן הוסר הפיקוח של מרכז קשר, מהמפגשים שבין האב לקטינה, וניכפה על האם והקטינה לנסוע פעמיים לחו"ל במהלך שנת 2015, עם אב אלים, בעל דפוסי התנהגות אגרסיביים, אימפולסיביים וחסרי אמפתיה, כמפורט בדו"ח המסוגלות ההורית ובתסקירי הרווחה, החלטות אלה גרמו לחוויות טראומתיות אצל הקטינה, ועקב כך לפריצת מחלה של אוסידי, ולבסוף גרם הדבר לנזק נשוא התביעה דנן.

35. החלטות בית המשפט ניתנו כאמור לעיל תוך התעלמות מהמלצותיהם של גורמי המקצוע, שליוו והכירו את המשפחה היטב, כאשר חוות דעתם החד משמעית הייתה לקיים את הסדרי הראיה במרכז קשר בלבד. סטיית בית המשפט מהמלצת גורמי המקצוע גרמה לנזקים נשוא התביעה.

36. יחידת הסיוע שליד בית המשפט אף היא התרשלה בעבודתה, בכך שהמליצה על נסיעות של הקטינה לחו"ל, מבלי לבחון את המלצת גורמי הרווחה, שהיו מעוררים בבעיות שנגרמו לאורך השנים, כל פעם שהוסר הפיקוח מעל הסדרי הראיה עם האב. יחידת הסיוע קיימה ראיון חסוי עם הקטינה ובאופן תמוה וכנגד כל הראיות והתסקירים שבתיק, החליטה להמליץ על נסיעה לחו"ל של הקטינה, כפי שנקבע על ידי בית המשפט בהחלטתו מיום 7.8.15.

37. מדינת ישראל היא זו שאחראית על פעולתם של בתי המשפט ושל יחידת הסיוע, כאשר גופים אלה פועלים כשלוחים של המדינה, ולפיכך על הנתבעת, בהיותה אחראית למעשי ו/או מחדלי הגופים הנ"ל באופן שילוחי, לפצות את התובעות על נזקיהן שנגרמו כתוצאה צפויה ומסתברת מהחלטות הגופים הנ"ל, כמתואר בכתב תביעה זה.

38. על יסוד האמור לעיל, על הנתבעת- מדינת ישראל- כשולחתם של בית המשפט ויחידת הסיוע לפצות את התובעים על כל נזקיהם, אשר נגרמו כתוצאה מהמעשים ומהמחדלים המתוארים לעיל בתביעה זו.

39. להלן פירוט נזקיהן של התובעות אשר על הנתבעת בגינם :

כאב וסבל נפשי ופיזי רב, לרבות סיוטים, מתח, חרדה, טכסים ותנועות בלתי נשלטות וחזרתיות, לרבות הכנסת הידיים לפה ודלקות בחלל הפה עקב כך, וכל זאת כתוצאה מהחלטות רשלניות ובלתי סבירות של בית המשפט ויחידת הסיוע, כמפורט בתביעה זו, אשר מוערכים בסכום של 400,000 ₪.

כאב וסבל נפשי רב לאם, כתוצאה ממצב הקטינה ומהקשיים שהיא חווה, בעקבות האירועים הנ"ל והתפרצות המחלה לאחר הנסיעות לחו"ל בשנת 2015, שנכפו על האם והקטינה הר כגיגית ובסך של 200,000 ₪.

עלות טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים, שאותם נאלצת הקטינה לעבור, תוך שהאם מלווה אותה בתהליך הריפוי ובסך של 80,000 ₪.

הוצאות נסיעה והפסד שעות עבודה רבות של האם, כשהיא מלווה את הקטינה לאנשי המקצוע, שעוזרים לקטינה להתגבר על הטראומה שחוותה, עקב הסרת הפיקוח של מרכז קשר והנסיעות לחו"ל, ובסך של 150,000 ₪.

עוולות הנתבעים כלפי התובעים

40. הנתבעת 2 אחראית למעשי ומחדלי הנתבע 1 מכוח יחסי השליחות והכפיפות ביניהם, מכוח היות הנתבעת 2 מעסיקתו של הנתבע 1 ומכוח היות הנתבע 1 אורגן של המדינה ופועל מכוח הרשאה שנתנה לו.

הנתבעים חבים בחובת זהירות מיוחדת כלפי התובעים, מכוח מעמדם ותפקידם.

הנתבעים ידעו היטב את מכלול העובדות המפורטות לעיל, לרבות:

(א) דוחו"ת ותסקירי העו"ס לסדרי דין ומשרד הרווחה. כל נורות האזהרה הבהבו והתריאו על התנהגותו החריגה של האב. ועל הסיכויים הסבירים שהתנהגותו העקבית במשך השנים תחזור על עצמה כפי שהתריאו כל גורמי המקצוע.

(ב) ממצאי הוועידה הבין ארצית לטיפול בילדים בסיכון.

(ג) בקשותיה של התובעת מס' 1 מבית המשפט לבטל הנסיעות לחו"ל ולמנוע ביטול מרכז קשר.

(ד) עמדתו הבלתי מתפשרת של האב הכוחניות האלימות, ההסתה בקשר שלו כלפי הקטינים, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירים המרובים ובאבחון של מסוגלות הורית.

(ה) עמדתה החד משמעית של התובעת למנוע את ביטול מרכז הקשר.

(ו) סברתה של האם שיחידת הסיוע אינה פועלת לטובת הקטינה.

(ז) מסקנות מומחים ואנשי מקצוע בנוגע להתנהגות בעייתית של האב.

41. לאור האמור מתבקש כבוד בית המשפט לחייב את הנתבעת בנוקים שנגרמו לתובעות ובסך כולל של 830,000 ₪. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לתובעות הוצאות ושכר טרחת עורך דין בייצוגן בתביעה דנן.

אריה סוכובולסקי, עו"ד
ב"כ התובעים